

rende fremskridt, men Det Radikale Venstre lægger vægt på, at det internationale samfund gennem FN bidrager til at skabe sikkerhed og lægger pres på USA for at fremskynde irakernes overtagelse af magten, dannelsen af en regering, udfærdigelse og underskrivelse af en forfatning og gennemførelse af valg.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Enhedslistens medlem af udvalget kan som tilkendegivet under 1. behandling af forslaget ikke støtte vedtagelsen af en forlængelse af udsendelsen af de danske tropper til Irak. Regeringens holdning til konflikten er, som det allerede viste sig under debatten i forbindelse med vedtagelsen af beslutningsforslag nr. B 165, folketingsåret 2002-03, præget af, at regeringen ikke vil se, ikke vil høre, ikke vil diskutere, men bruger sit sikre flertal, til at sende danske soldater i krig i Irak ud fra en politisk motiveret holdning.

Hele forløbet siden beslutningen og de nærmeste måneder forud for afsendelsen af danske tropper var præget af, at regeringen tilpassede sine begrundelser i takt med, at det blev nødvendigt at ændre disse for at kunne støtte USA, når FN og Sikkerhedsrådets flertal ikke ville give USA den nye resolution, der kunne legalisere en amerikansk ledet militær invasion af Irak.

Vi har gennem de sidste mange måneders diskussion af påstandene om »masseødelæggelsesvåben« i Irak set, at det viste sig ikke at holde stik, og at det ej heller var muligt selv med indsættelse af over 1500 amerikanske eksperter og deres månedlange arbejde at finde disse våben. Hvor regeringen tidligere før den amerikanske invasion havde lagt stor, ja afgørende vægt på disse »masseødelæggelsesvåben«, ændrede regeringens argumentation sig, efterhånden som det viste sig umuligt at finde disse våben. Det hele kulminerede med statsministerens bemærkninger, da han kom hjem fra sommerferie, om, at det ikke var interessant med al den juridiske snak, der var jo tale om en politisk beslutning!

Enhedslisten har både under behandlingen af dette beslutningsforslag og under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 165 i maj måned stillet en lang række af spørgsmål om hele den sammenhæng, som de danske soldater indgår i. Spørgsmål om rækkevidden og konsekvenserne af den amerikanske besættelsesadministrations strategiske dispositioner og beslutninger, f.eks.

på det økonomiske og sociale område. At den amerikanske chefadministrator kan beslutte sig til en privatisering af 200 irakiske virksomheder. At der rask væk indgås kontrakter med amerikanske og andre udenlandske firmaer hen over hovedet på det irakiske regeringsråd og den irakiske befolkning. At der i det hele taget foretages kommercielle dispositioner, som rækker langt ud i fremtiden. Generelt har vi fået at vide, at det har regeringen ingen kommentarer til. Regeringen har ingen kritik, ingen skepsis og problematisering af noget aspekt af den amerikanske besættelsesadministrations praksis eller indholdet af de direktiver, som udstedes på det økonomiske og sociale område.

Både under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 165 i maj 2003 og nu med forlængelsen af udsendelsen af de danske tropper kunne vi konstatere, at der manglede konkrete analyser og vurderinger af de politiske og militære konsekvenser af at besætte Irak, og af den måde som den amerikanske besættelsesmagt har udøvet magten på siden den militære sejr over Saddam Husseins hær og Den Republikanske Garde. I beslutningsforslag nr. B 165 ville regeringen ikke anerkende, at de danske tropper var besættelsestropper, de var kun »sikringsstyrker«, som hjalp besættelsesmagten, der fysisk kontrollerede det besatte territorium. Ja, jura kan bruges til meget.

Norge har også udsendt soldater til Irak. Flere norske politikere har begrundet beslutningen bl.a. med henvisning til den »humanitære situation«. Det har flere af de norske soldater og deres officerer det lidt underligt med. Ifølge det norske Aftenpostens engelske online-udgave udtaler Didrik Coucheron fra BFO (officerernes organisation) at »der er en mangel på hæderlighed fra norske politikere«. På BFO's hjemmeside er der gengivet en række e-mails fra de udsendte soldater, hvor bl.a. en soldat skriver, at »Missionen i Irak er ikke en humanitær udsendelse, her fortsætter krigen, ligegyldigt hvad nogle politikere har sagt om at krigen er forbi«.

Under 1. behandling af forslaget nævnte Venstres ordfører, at »... situationen er jo den, at man efter den helt nødvendige fjernelse af Saddam Hussein stod med et magttomrum i Irak, og det magttomrum skal naturligvis udfyldes... Hvis det var sådan, at man ikke havde udfyldt